



# MONITORUL OFICIAL

## AL

# ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 289

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 1 iunie 2001

### SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
<b>LEGI ȘI DECRETE</b>			
244.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 72/2000 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult cu venituri mici sau fără venituri aparținând cultelor religioase din România.....		
	1-2		
325.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 72/2000 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult cu venituri mici sau fără venituri aparținând cultelor religioase din România.....		
	2		
<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>			
Decizia nr. 65 din 27 februarie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198 din 10 decembrie 1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă și a dispozițiilor		art. 32 <sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, modificată și completată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice.....	2-6
<b>ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</b>			
		139. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea vânării vulpilor, până la data de 14 septembrie 2001, în fondurile de vânătoare situate în zonele declarate oficial ca fiind contaminate cu virusul turbării.....	7
		142. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru constituirea Comisiei Naționale de Evaluare a Trofeelor de Vânat.....	7-8
		143. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru modificarea perioadei de vânăre a masculului de căprior.....	8

## LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

### LEGE

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 72/2000 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult cu venituri mici sau fără venituri aparținând cultelor religioase din România**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

**Articol unic.** — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 72 din 24 august 2000 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult cu venituri mici sau fără venituri, aparținând cultelor religioase din România, emisă în temeiul art. 1 lit. U din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 29 august 2000, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1, după alineatul 1 se introduce alineatul 1<sup>1</sup> cu următorul cuprins:

„Unitățile și posturile prevăzute la alin. 1 vor fi nominalizate de conducerea centrelor de cult, potrivit criteriilor stabilite de acestea.“

2. La articolul 1, alineatul 2 partea introductivă și litera a) vor avea următorul cuprins:

„Sprijinul financiar de la bugetul de stat se asigură pentru personalul neclerical angajat în unitățile ce aparțin cultelor religioase din România, prin Ministerul Culturii și Cultelor — structura specifică de coordonare a activității cultelor, în limita prevederilor bugetare anuale, după cum urmează:

a) 17.000 de contribuții pentru personalul neclerical angajat în unitățile de cult din țară prevăzute la alin. 1, o contribuție lunară echivalentă cu salariul de bază minim brut pe țară;“

**3. Articolul 2 se abrogă.**

*Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 17 aprilie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.*

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,  
**VALENTIN-ZOLTÁN PUSKÁS**

*Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 24 aprilie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.*

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR  
**VALER DORNEANU**

București, 16 mai 2001.  
Nr. 244.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**

**D E C R E T**

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 72/2000 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult cu venituri mici sau fără venituri aparținând cultelor religioase din România**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

**Președintele României d e c r e t e a z ă:**

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 72/2000 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult cu venituri

mici sau fără venituri aparținând cultelor religioase din România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**ION ILIESCU**

București, 15 mai 2001.  
Nr. 325.

## **D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E**

**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

**D E C I Z I A N r. 65**

**din 27 februarie 2001**

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198 din 10 decembrie 1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă și a dispozițiilor art. 32<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, modificată și completată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Cristina Radu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198 din 10 decembrie 1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă și a dispozițiilor art. 32<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, modificată și completată prin pct. 43 al art. I din titlul I al Legii nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, excepții ridicate de

Societatea de Investiții Financiare Moldova — S.A. Bacău în dosarele nr. 6.500/COM/2000, 6.634/2000, 6.689/2000, 6.690/2000 și 6.752/2000 ale Tribunalului Galați — Secția comercială.

La apelul nominal răspunde consilier juridic Cristina Gașcu pentru Societatea de Investiții Financiare Moldova — S.A. Bacău și consilier juridic Iuliana Ploeanu pentru Societatea Comercială „Seromgal” — S.A. Galați, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 425C/2000, 426C/2000, 427C/2000 și 428C/2000 la Dosarul nr. 424C/2000, întrucât au ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate și au fost invocate de același autor. Reprezentantii autorului excepției, cel al părții prezente, precum și cel al Ministerului Public nu se opun conexării dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, coroborate cu cele ale art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 425C/2000, 426C/2000, 427C/2000 și 428C/2000 la Dosarul nr. 424C/2000.

Reprezentantul Societății de Investiții Financiare Moldova — S.A. Bacău solicită admiterea excepției, deoarece consideră că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 41 din Constituție, întrucât prin diminuarea capitalului social al societăților comerciale agricole cu valoarea terenurilor agricole și a celor aflate permanent sub luciul de apă i se produce un prejudiciu corespunzător acțiunilor aferente valorii acestor terenuri. Se apreciază că astfel se încalcă principiul protecției proprietății private, acțiunile deținute de societățile de investiții financiare fiind expresia proprietății private din capitalul social.

Reprezentantul Societății Comerciale „Seromgal” — S.A. Galați solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că dispozițiile art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, precum și cele ale art. 32<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, modificată și completată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice nu contravin dispozițiilor art. 41 din Constituție.

#### CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierile din 11 octombrie 2000, pronunțate în dosarele nr. 6.500/COM/2000, nr. 6.634/COM/2000 și nr. 6.752/COM/2000 **Tribunalul Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198 din 19 decembrie 1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă.** De asemenea, prin Încheierile din 11 octombrie 2000, pronunțate în dosarele nr. 6.689/COM/2000 și nr. 6.690/COM/2000 **Tribunalul Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate atât a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198 din 19 decembrie 1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare tere-**

**nuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, cât și a dispozițiilor art. 32<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, modificată și completată prin Legea nr. 99 din 26 mai 1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999, prin care terenurile agricole sau terenurile aflate sub luciul de apă sunt scoase din capitalul social, după ce, prin Hotărârea Guvernului nr. 746/1991, s-a prevăzut că aceste terenuri vor intra în capitalul social și dispozițiile acestei hotărâri și-au produs efectele, contravin prevederilor art. 41 din Constituție, provocând un prejudiciu prin diminuarea numărului de acțiuni la societatea comercială respectivă. Se mai arată că prin art. 32<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, modificată prin Legea nr. 99/1999, este încălcat art. 41 din Constituție, întrucât s-a dispus în mod abuziv ca terenurile de incintă să fie considerate drept aport în natură al statului la capitalul social, acțiunile aferente urmând să fie distribuite Fondului Proprietății de Stat, chiar în situația în care acesta nu mai avea calitatea de acționar. Se susține că astfel a fost încălcat dreptul de proprietate asupra acțiunilor, prejudiciul constând în numărul de acțiuni aferente cotei de capital deținute la acea societate.

**Tribunalul Galați, exprimându-și opinia,** consideră că excepțiile de neconstituționalitate sunt neîntemeiate, deoarece terenurile agricole aflate permanent sub luciul de apă nu fac parte din capitalul social al societăților comerciale prevăzute la art. 1 și 2. Prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 198/1999 s-a urmărit reglementarea situației juridice a terenurilor aflate în administrarea societăților agricole care urmează să se privatizeze. Actul normativ în discuție stabilește care terenuri intră în proprietatea societăților agricole, respectiv cele pentru care s-a obținut certificat de atestare a dreptului de proprietate, și care terenuri nu pot face parte din capitalul social al societăților agricole. Statul a fost, până la apariția Legii nr. 1/2000, proprietarul terenurilor aflate în administrarea foștilor acționari, efectuând, în această calitate, acte de gestiune. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 este un act normativ de gestiune prin care a fost reglementată situația juridică a terenurilor proprietatea statului aflate în administrarea societăților agricole care urmează să fie privatizate. În consecință, prevederile art. 3 alin. (4) din această ordonanță nu încalcă prevederile art. 41 din Constituție și nu aduc atingere dreptului de proprietate asupra acțiunilor aferente valorii terenului, iar acționarilor nu le cauzează nici un prejudiciu.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, se apreciază că această excepție este neîntemeiată. Legea nr. 99 din 26 mai 1999, prin titlul I, a modificat și a completat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale. În capitolul VI este reglementată situația unor imobile deținute de societățile comerciale care fac obiectul privatizării. Prin art. 32<sup>2</sup> se dispune cu privire la capitalul social al societăților comerciale cărora li s-a eliberat certificat de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor în sensul că acesta se majorează de drept cu valoarea terenurilor menționate în certificat, iar în cazul în care eliberarea certificatului de

atestare a dreptului de proprietate nu a fost urmată anterior privatizării de majorarea corespunzătoare a capitalului social sau dacă certificatul se eliberează după privatizare, capitalul social se majorează de drept cu valoarea terenurilor care va fi considerată aport în natură al statului sau al unei unități administrativ-teritoriale, după caz, în schimbul căruia se vor emite acțiuni suplimentare ce vor reveni de drept instituției publice implicate.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

**Guvernul, în punctul său de vedere,** consideră că excepțiile de neconstituționalitate sunt neîntemeiate. Dispozițiile art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999, potrivit cărora terenurile agricole și terenurile aflate permanent sub luciul de apă nu fac parte din capitalul social al societăților comerciale prevăzute la art. 1 și 2 din această ordonanță de urgență, nu aduc atingere dreptului de proprietate privată, garantat prin art. 41 din Legea fundamentală, acestea concretizând opțiunea politicii statului în privința reformei economice și strategiei de privatizare. Textul criticat nu este neconstituțional nici în perspectiva aplicării acestor prevederi, care ar putea conduce la diminuarea capitalului social al societăților comerciale agricole ce au inclus în capitalul social valoarea terenurilor agricole aflate în administrare, deoarece nu există nici un temei legal pentru majorarea capitalului social al societăților comerciale agricole cu valoarea acestor terenuri. Se mai arată că Hotărârea Guvernului nr. 746/1991 privind stabilirea valorii de patrimoniu a terenurilor agricole în vederea aplicării art. 36 și 38 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, invocată în susținerea excepției de neconstituționalitate, cuprinde dispoziții privind majorarea capitalului social al societăților comerciale cu valoarea terenurilor aflate în proprietatea acestora. În consecință, aceste dispoziții nu pot constitui temeiul legal pentru majorarea capitalului social al societăților agricole cu valoarea terenurilor agricole aflate în exploatarea acestora, a căror situație juridică nu a fost clarificată. De asemenea, Hotărârea Guvernului nr. 746/1991 stabilește valoarea de patrimoniu a terenurilor agricole în vederea aplicării art. 36 și 38 din Legea nr. 18/1991 și reglementează dreptul persoanelor ale căror terenuri agricole au fost trecute în proprietate de stat și se află în administrarea unităților agricole de stat, reorganizate în societăți comerciale agricole, la un număr de acțiuni determinat în funcție de valoarea medie a unui hectar de teren echivalent. Cu privire la aceste terenuri Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991 stabilește prin art. 75 că din masa capitalului social al societății comerciale, supus distribuirii către Fondul Proprietății Private și Fondul Proprietății de Stat, se exclude capitalul aferent acțiunilor emise în condițiile prevăzute la art. 36 din Legea fondului funciar nr. 18/1991. Deci nici valoarea terenurilor agricole aparținând persoanelor fizice cărora li s-a stabilit calitatea de acționar în temeiul art. 36 și 38 din Legea nr. 18/1991 nu a fost inclusă în capitalul supus distribuirii către Fondul Proprietății de Stat și Fondul Proprietății Private. Astfel dispozițiile art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999, potrivit cărora terenurile agricole și terenurile aflate permanent sub luciul de apă nu fac parte din capitalul social al societăților comerciale prevăzute la art. 1 și 2 din același act normativ, nu aduc

atingere dreptului de proprietate privată garantat prin art. 41 din Legea fundamentală.

De asemenea, se consideră că prevederile art. 32<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, modificată și completată prin Legea nr. 99/1999, sunt constituționale, întrucât societățile comerciale, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, republicată, sunt proprietarele tuturor bunurilor din patrimoniul lor, inclusiv asupra terenurilor, iar potrivit art. 98 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990, republicată, acționarii sunt proprietari numai ai acțiunilor. Se mai arată că acționarii sunt creditorii speciali ai societății pentru sumele depuse ca aport, care, față de creditorii obișnuiți, au dreptul, constituit în adunarea generală, să participe la conducerea societății. Astfel, prin art. 32<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, modificată prin Legea nr. 99/1999, care dispune mărirea capitalului social al societății comerciale cu valoarea terenurilor nou dobândite, nu sunt lezate drepturile acționarilor. Așa fiind, textul de lege nu contravine dispozițiilor art. 41 din Constituție.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

#### CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite în cauze de judecatorul raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepțiilor de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 13 decembrie 1999, dispoziții care au următorul cuprins: *„Terenurile agricole și terenurile aflate permanent sub luciul de apă nu fac parte din capitalul social al societăților comerciale prevăzute la art. 1 și 2.”*

Art. 1 din ordonanță prevede: *„Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul juridic privind privatizarea societăților comerciale agricole, care dețin în exploatare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, constituite în conformitate cu prevederile Legii nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, precum și regimul concesiunii terenurilor proprietate publică și privată a statului, aflate în exploatarea acestor societăți.”* Totodată art. 2 al aceleiași ordonanțe precizează: *„Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică și societăților comerciale rezultate din divizarea sau fuziunea societăților comerciale menționate la art. 1, care dețin în exploatare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă.”*

De asemenea, obiect al excepțiilor de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 32<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 29 decembrie 1997), modificată și completată prin pct. 43 al art. I din titlul I al Legii nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice (publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999), text potrivit căruia:  
*„(1) Capitalul social al societăților comerciale cărora li s-a eliberat certificatul de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor se majorează de drept cu valoarea terenurilor menționate în certificat.*

*(2) Administratorii sunt obligați să înregistreze majorarea capitalului social la registrul comerțului în termen de 60 de zile de la data emiterii certificatului, societatea comercială fiind scutită de plata taxelor și a oricăror alte obligații legate de această operațiune.*

*(3) În cazul în care eliberarea certificatului de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor nu a fost urmată, anterior privatizării, de majorarea corespunzătoare a capitalului social sau dacă certificatul se eliberează după privatizare, capitalul social se majorează de drept cu valoarea terenurilor, care va fi considerată aport în natură al statului sau al unei unități administrativ-teritoriale, după caz, în schimbul căruia se vor emite acțiuni suplimentare ce vor reveni de drept instituției publice implicate. Cumpărătorul are un drept de opțiune la cumpărarea de la instituția publică implicată, la un preț convenit în contractul inițial de vânzare a acțiunilor ori, în lipsa unei clauze în acest sens, la prețul plătit de cumpărător pentru pachetul inițial de acțiuni, reactualizat în conformitate cu prevederile normelor metodologice emise în aplicarea acestei ordonanțe de urgență, a unui număr de acțiuni suplimentare reprezentând un procent din acțiunile nou-emise egal cu cota de participare a cumpărătorului la capitalul social la data când s-a emis certificatul sau la data achiziționării pachetului inițial de acțiuni, după caz. Cumpărătorul își poate exercita această opțiune în termen de două luni de la data înregistrării majorării capitalului social. Transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor nou-emise are loc în momentul plății integrale a acțiunilor.*

*(4) Până la expirarea termenului de exercitare a dreptului de opțiune, drepturile de vot conferite de acțiunile emise în conformitate cu prevederile alin. (3) sunt suspendate.*

*(5) Adunarea generală care decide emiterea acțiunilor suplimentare corespunzătoare valorii terenului poate să hotărască convertirea automată a acestora în acțiuni preferențiale, cu dividend prioritar, fără drept de vot, pe data expirării termenului de exercitare a dreptului de opțiune ori, după caz, la data rezoluției contractului de vânzare-cumpărare a acțiunilor.“*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 41 alin. (1), (2), (3), (5) și (7) din Constituție, care au următorul cuprins:

— Art. 41 alin. (1) teza întâi: *„Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate.“;*

— Art. 41 alin. (2) teza întâi: *„Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.“;*

— Art. 41 alin. (3): *„Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptăți și prealabilă despăgubire.“;*

— Art. 41 alin. (5): *„Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (4) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.“;*

— Art. 41 alin. (7): *„Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198 din 10 decembrie 1999, prin raportare la art. 41 alin. (2) din Constituție, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, și anume prin Decizia nr. 206 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 13 decembrie 2000,

statuând în sensul constituționalității acestor dispoziții legale. De asemenea, prin Decizia nr. 203 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 5 martie 2001, respingând excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, Curtea a reținut că „textul de lege criticat nu afectează dreptul de proprietate al vreunui titular“, deoarece un pachet de acțiuni „conferă un drept de creanță asupra patrimoniului societății comerciale, iar nu un drept de proprietate asupra bunurilor acesteia“. Curtea nu poate primi nici susținerea că autorul excepției suferă o pagubă materială prin diminuarea valorii acțiunilor datorită neincluzerii în capitalul social a terenurilor agricole. Potrivit prevederilor Legii privatizării nr. 58/1991, „acțiunile corespunzătoare capitalului social al fiecărei societăți comerciale au fost repartizate procentual între Fondul Proprietății de Stat și fostele Fonduri ale Proprietății Private, antecesorii societăților de investiții financiare. Repartizarea procentuală a acțiunilor societăților comerciale rămâne identică, indiferent de orice modificare a valorii capitalului social“.

Așa fiind și întrucât nu au intervenit împrejurări noi de natură să modifice această jurisprudență, Curtea Constituțională urmează să respingă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198 din 10 decembrie 1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciu de apă, cu raportare la prevederile art. 41 din Constituție.

Examinând art. 32<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, modificată și completată, Curtea constată că acest text de lege se referă la procedura de majorare a capitalului social al societăților comerciale cu valoarea terenurilor deținute de acestea pentru desfășurarea activității în conformitate cu obiectul lor de activitate, iar nu la atribuirea acțiunilor aferente majorării capitalului social cu valoarea terenurilor care se realizează într-o etapă ulterioară. Este adevărat că majorarea capitalului social se face cu aprobarea adunării generale a acționarilor, dar în speță acționarii nu au contestat majorarea capitalului social cu valoarea terenurilor, ci numai modalitatea de atribuire a acțiunilor aferente care, după opinia lor, trebuia să se facă în conformitate cu cota deținută de fiecare acționar, așa cum de fapt s-a și procedat, iar nu în conformitate cu dispozițiile art. 5 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 55/1998, completată prin Hotărârea Guvernului nr. 361/1998, referitoare la modul de atribuire a acțiunilor aferente majorării capitalului social cu valoarea terenurilor, cum susține Fondul Proprietății de Stat.

Dispozițiile art. 32<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, modificată și completată prin Legea nr. 99/1999, se referă la situația unor imobile deținute de societățile comerciale care fac obiectul privatizării. În art. 32<sup>1</sup> din aceeași ordonanță se prevede că societățile comerciale care dețin terenuri ce sunt necesare pentru desfășurarea activității în conformitate cu obiectul lor de activitate și al căror regim juridic urmează să fie clarificat vor continua să folosească aceste terenuri până la clarificarea regimului lor juridic, privatizarea acestor societăți urmând să se facă fără a se include în capitalul social valoarea terenului aferent. După clarificarea regimului juridic terenurile clasificate ca aparținând domeniului public al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, după caz, rămân în folosința societăților comerciale privatizate sau

care urmează să fie privatizate, pe baza unei concesiuni acordate de autoritatea competentă pentru perioada maximă prevăzută de lege. Terenurile clasificate ca aparținând domeniului privat al statului ori unităților administrativ-teritoriale, după caz, pot fi concesionate în condițiile arătate de lege, închiriate sau oferite societății comerciale pentru a fi cumpărate. Potrivit art. 32<sup>2</sup> alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, modificată și completată prin Legea nr. 99/1999, capitalul social al societăților comerciale cărora li s-a eliberat certificatul de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor se majorează de drept cu valoarea terenurilor menționate în certificat, care va fi considerată ca aport în natură al statului sau al unei unități administrativ-teritoriale, după caz, la capitalul social al societății comerciale, în schimbul căruia se vor emite acțiuni suplimentare ce vor reveni de drept instituției publice implicate [alin. (3) al art. 32<sup>2</sup>]. Cumpărătorul are un drept de opțiune la cumpărarea de la instituția publică implicată, la un preț convenit în contractul inițial de vânzare a acțiunilor ori, în lipsa unei clauze în acest sens, la prețul plătit de cumpărător pentru pachetul inițial de acțiuni, reactualizat, a unui număr de acțiuni suplimentare, reprezentând un procent din acțiunile nou-emise, egal cu cota de participare a cumpărătorului la capitalul social la data când s-a emis certificatul sau la data achiziționării pachetului inițial de acțiuni, după caz.

Prin urmare titularul dreptului de proprietate asupra terenurilor este statul sau unitățile administrativ-teritoriale, denumite în lege „instituțiile publice implicate”. Societatea comercială care deține acest teren pentru desfășurarea activității sale are numai un drept de folosință, în conformitate cu dispozițiile art. 32<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, modificată și completată. Dacă terenurile respective constituie un aport al statului sau al unităților sale administrativ-teritoriale, în condițiile art. 8 lit. e) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, numai statul sau unitățile administrativ-teritoriale, în calitate de acționari, au dreptul la un număr de acțiuni, în condițiile dispozițiilor art. 210 alin. (4) din Legea nr. 31/1990, republicată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

#### CURTEA

În numele legii

#### DECIDE:

Respinge excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198 din 10 decembrie 1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă și excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, modificată și completată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, ridicate de Societatea de Investiții Financiare Moldova — S.A. Bacău în dosarele nr. 6.500/COM/2000, 6.634/2000, 6.689/2000, 6.690/2000 și 6.752/2000 ale Tribunalului Galați — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 februarie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

**LUCIAN MIHAI**

Magistrat-asistent,  
**Cristina Radu**

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

## ORDIN

**pentru aprobarea vânării vulpilor, până la data de 14 septembrie 2001, în fondurile de vânătoare situate în zonele declarate oficial ca fiind contaminate cu virusul turbării**

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

având în vedere prevederile Legii sanitare veterinare nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 8 lit. g) și z) și ale art. 29 alin. (1) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 lit. B.b) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă vânarea vulpilor (*Vulpes vulpes L.*), până la data de 14 septembrie 2001, în fondurile de vânătoare situate în zonele declarate oficial ca fiind contaminate cu virusul turbării în conformitate cu reglementările sanitare veterinare în vigoare.

Art. 2. — (1) Gestionarii fondurilor de vânătoare situate în zonele declarate oficial ca fiind contaminate cu virusul turbării vor elibera autorizații de vânătoare personalului tehnic de specialitate angajat al acestora, în scopul vânării exemplarelor de vulpe care prezintă simptomele specifice turbării, prin metodele de vânare prevăzute de reglementările legale în vigoare.

(2) Organizarea acțiunilor de vânare a vulpilor se face ținându-se seama de deciziile comandamentelor epizootice constituite conform legii.

(3) Cadavrele vulpilor împușcate cu ocazia acțiunilor de vânătoare vor fi distruse numai după ce de la acestea s-au

recolat și s-au trimis probe, în vederea efectuării analizelor pentru diagnosticarea rabiei, la laboratorul sanitar-veterinar de stat județean, respectiv al municipiului București. Recoltarea de probe și distrugerea cadavrelor vulpilor vânaute se fac în prezența medicului veterinar oficial.

Art. 3. — (1) Gestionarii fondurilor de vânătoare situate în zonele declarate oficial ca fiind contaminate cu virusul turbării răspund de aplicarea prevederilor art. 1 și 2.

(2) Controlul modului de aplicare a prevederilor prezentului ordin se exercită de către Direcția de vânătoare și salmonicultură din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și de oficiile cinegetice din cadrul inspectoratelor teritoriale de regim silvic și cinegetic.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

**Ilie Sârbu**

București, 27 aprilie 2001.

Nr. 139.

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

## ORDIN

**pentru constituirea Comisiei Naționale de Evaluare a Trofeelor de Vânat**

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

având în vedere prevederile art. 8 lit. j), z) și x) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 lit. B.b) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor,

luând act de recomandarea Comisiei de Expoziții și Trofee din cadrul Comisiei Internaționale de Vânătoare (CIC), emisă în urma celei de-a 47-a adunări generale, ținută la Berlin în perioada 4—7 mai 2000,

emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se constituie Comisia Națională de Evaluare a Trofeelor de Vânat, cu următoarea componență:

1. prof. dr. ing. Aurel Negrutiu, expert CIC;

2. dr. ing. Neculai Selaru, membru CIC;

3. dr. ing. Nicolae Goicea, expert CIC;

4. ing. George Capanu, membru CIC;

5. ing. Viorel Marinescu, expert CIC.



(2) Regulamentul de organizare și funcționare a comisiilor se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,  
**Ovidiu Natea,**  
secretar de stat

București, 22 aprilie 2001.  
Nr. 142.

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

### **ORDIN** **pentru modificarea perioadei de vânare a masculului de căprior**

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, având în vedere prevederile art. 8 lit. g) și ale art. 10 lit. a) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 7 lit. B.b) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, în baza Avizului Consiliului Național de Vânătoare nr. 1/24 aprilie 2001, emite următorul ordin:

Art. 1. — Perioada legală de vânare a masculului de căprior (*Capreolus capreolus*), prevăzută la cap. A pct. 3 din anexa nr. 1 la Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, cu modificările și completările

ulterioare, respectiv 1 iunie — 15 septembrie, se modifică și va fi 15 mai — 15 septembrie.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,  
**Ovidiu Natea,**  
secretar de stat

București, 27 aprilie 2001.  
Nr. 143.

---

**EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR**

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).  
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.  
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,  
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro